

22/

Amig d'Oliva 16-X-41

Estimats vos. Amb la conferència d'altres d'altres vaig tenir jo tanta sorpresa com ve saltar. Aquesta notícia que m'atimm en tant van trancar ho tot a fi de pensar en del malheur i el maridament en m'havia sumit i espasa infectuosa de la nostra conta del primer de setembre. Ni una vegada m'havia succeït en tant més, i quiseu no m'ho acabava de veure, quan algú deia que se li hauria perdut una conta... En la, "a qualche diore malheur est bon." Com diuen per aca; aidi en ha donat l'etext per sentu-mor la ven. Quan la Mercè va venir me a dia - diaris, no p'atabis, va al telèfon i parla amb la Xita - no se' per que en va passar. Feia pocs dies que Paco havia telefonat de de Perpinyà i per aidi sabiem que era possible

parlar sense haver d'anar a Barcelona.
Suposo que no tindràs inconvenient que
ho fem de tant en tant. Però jo m'he anat assi-
sant amb més temps, i potser serà a
la nit, que la tarifa es reduirà.

Faltant-me la vosta carta, tinc poca
tema per escriure. Justament, penso que en
la postal que vau rebre pel meu aniversari,
el puc dir anomenada "interessants
coses" per aquesta carta que s'ha endut
el diable. Recapitem, i pensen si hi ha
alguna cosa concreta que importa de-
terminar a dia. Espere amb una gran
impacència aquests judicis certis que
va dir-me la Maria. Deu l'hi que no
es perdin també, no sé pas si no acaba-
ria menjant-me la vinya dels pens.
La veu de la Lita em va semblar
bastant apagada - però tant d'ella que sem-
blava que no hauria passat res. M'hi difícil
imaginar que no m'estava parlant
des d'aquell pis - sinó d'un que no

Corre, d'una ciutat que sempre he vist
mai! La Maria, en canvi, en va semblar
tan diferent. No vell, ja no tenc veus de
vell, ni tan pú pú pú com tan els vells.
Parla tant d'una manera entonada i
i plena de desinvoltes que es deu hi ha
que correspon a la veu de qui de tant
en tant veu fotos i que diuen que és
tan... la veu és que lius que ho veji
no m'ha acabat de veure.

Per aquí, sense novetat ha Maria i el tiet
Pepe ha tornat amb bona impressió de
la seva visita a l'Albat. Està bé i no s'ha
passa molt malament - engarat com un boia.
El Pepe ha entrat en ^{quatre} el viure de me
i no se'n ha banyat a canvi. Tres anys
de mitja cosa molts anys! De veus ient, sense
atenció me a l'ortiga jaire la me, i tenc me
un velet petit però evident. Potser és deus
no volen que en pui ho fins que pot s'acaba

Si una mica, i en mesmen las dois.
Hem de tenir confiança.

No ten rebut més pagament? Us abraça
ben fort el vostre

Mària